

[Henry Christensen.]

må anbefale at stemme for det ændringsforslag, der går ud på ophævelse af loven. Vi har nu hørt to modstridende begrundelser for loven. Den højtærede finansminister mener — og mente i øvrigt også i foråret — at vi skulle have bunden opsparing for derigennem at begrænse efterspørgselspresset og tendenserne til for høj beskæftigelse. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen mener i dag, at vi skal have bunden opsparing for derigennem at fremkalde øget beskæftigelse. Mere selvmodsigende kan det vist ikke gøres.

Poul Møller: Den højtærede finansminister sagde, at han mente, man burde kunne vente en mere målbevidst holdning hos venstre og det konservative folkeparti. Tænk, jeg synes, vor holdning har været ganske målbevidst, fra vi mødtes til åbningsdebatten i sidste uge; vi har nemlig søgt at udnytte enhver mulighed, vi har haft, for at få opløst dette folketing og få skabt et arbejdsdygtigt ting efter et nyvalg. Det har været vor linje, og den har vi prøvet at følge ved enhver lejlighed; og der er blevet givet os tre lejligheder, en af os selv, en af det ærede medlem hr. Iver Poulsen og nu en af det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Vi har prøvet på at udnytte alle tre lejligheder, fordi vi mener, det er bedst for folkestyret og bedst for de arbejdsopgaver, der foreligger, at få opløst folketinget så hurtigt som muligt og at få et valg, i stedet for at vi skal have et år, hvor der praktisk talt ikke kan gennemføres større arbejdsresultater her i tinget. (*K. B. Andersen:* Hvorfor ikke?). Det kan der ikke, fordi regeringen i sin åbningstale viste, at den ikke havde vilje til at løse huslejeproblemet, boligproblemet og en lang række andre problemer — hvis det ærede medlem ønsker åbningsdebatten gentaget. Derfor kan enhver ung pige udmærket tåle at se det, der her foregår. Det, der her foregår, er lige åbent for alle, og Storm P. havde ganske ret. Vi ønsker at få nyvalg, og derfor må vi

lokke ræven ud af dens hule. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen var den første ræv, der prøvede på at stikke snuden ud, men han trak den jo til sig igen. Nu ser vi i Berlingske Aftenavis i dag, at vi desværre efter næste valg må undvære det ærede medlem her i folketinget. Jeg ved ikke, om det har nogen forbindelse med denne sag. Jeg forstår naturligvis godt, at det ikke har været morsomt for det ærede medlem den ene dag at bebude eller ønske tvangsopsparingen ophævet og den anden dag fortælle os, at det var kun ren teori. Men nu har vi altså en anden, om jeg så må sige, fynsk ræv, som kom ud af sin hule, og så vil vi være der og udnytte muligheden og håbe på, at vi kan få en sådan stemmetilslutning her i salen, at vi kan få opløst folketinget og få det nyvalg, landet trænger til.

Helge Larsen: Det ærede medlem hr. Iver Poulsen bad mig begrunde nogle kritiske bemærkninger, jeg fremsatte om det ærede medlem og hans parti i anledning af dagsordensforslaget i fredags, og selv om det ligger uden for det emne, vi behandler i dag, skal jeg svare på det. Jeg kan gøre det ganske kort. Jeg tænkte på tre ting, da jeg gjorde den bemærkning. Jeg skal nævne dem i den rækkefølge, jeg finder dem væsentlige, sådan at den væsentligste følger til sidst:

For det første at det ærede medlems parti er dannet i 1953 i opposition imod den grundlov, som vi gennemførte dengang, og som grundlovsfæstede parlamentarismen. For det andet at det ærede medlem i fredags gav sit dagsordensforslag en udformning, som efter min bedste overbevisning er fuldstændig i modstrid med grundlovens § 15, netop den paragraf, der grundlovsfæstede parlamentarismen. For det tredje — og det er det allervæsentligste — at det ærede medlem under åbningsdebatten og ved møder ude i landet sagde, at resultatet af folkeafstemningen skulle have parlamentariske konsekvenser. Det har aldrig været tanken med § 42 i grundloven. Formålet med § 42